

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

נכון לעכשיו

הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

בנים אתם לה' אלוקיכם

השבוע, בג' באלול, ימלאו שמונים ושבע שנים להסתלקות נשמתו האצילית והמאירה לשמי מרומים של הרב קוק זצ"ל, הרואה והרועה הנאמן של האומה בדור התחייה. בהתייחסו למשבר של עזיבת הדת בדורנו ולדרכים כיצד לאחד ולקרב את האומה אל שורשיה, כיצד לסלול מסילה ישרה בסבך היחסים בין דתיים לשאינם דתיים - מלמדנו הרב שראשית יש ללמוד, להעמיק ולברר בירור יסודי במהותם של ישראל, בסגולת נפשם וברוחם. סגולת ישראל היא מירושת אבות ומהעובדה שהשי"ת בחר בנו מכל העמים ככתוב בפרשתנו: "בנים אתם לד' אלוקיכם... כי עם קדוש אתה לד' אלוקיך ובך בחר ד' להיות לו לעם סגולה מכל העמים אשר על פני האדמה" (דברים יד א-ב). וכפירוש רש"י "כי עם קדוש אתה" - קדושת עצמך מאבותיך, ועוד, ובך בחר ד' - עלינו להכיר ש"בכל אחד ואחד מיישראל, מגדול ועד קטן, אור אלוקים חיים בלפני קדוש בוער ומאיר" (אורות ישראל ט ד). וכדברי ר' מאיר "בנים אתם לד' אלוקיכם" - בין כך ובין כך אתם קרויים בנים, גם כאשר אתם סכלים, או אינכם מאמינים או אפילו עובדי ע"ז ח"ו, כדברי הנביא "והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי" (ע' הושע ב, קידושין לו א)

הבחירה שלנו, לעומת הסגולה, תלויה במעשה הטוב ובלימוד תורה, או ההפך ח"ו, והדברים האלו הולכים ומשתנים מדור לדור, ומאדם לאדם, ואינם משנים כהוא זה את העובדה שאנו בנים לד' אלוקינו, והוא בוחר בנו בכל זמן ובכל מקום באהבה כפי שאנו מברכים מידי יום "הבוחר בעמו ישראל באהבה" (ברכות ק"ש), אהבה שאינה תלויה בדבר. **נכון לעכשיו**, בדורנו, דור התחייה, דור 'עקבתא דמשיחא', מתגבר ביותר כוח הסגולה. יותר ויותר הולכת ומתגלה ברית אבות שאיננה פוסקת לעולם, והתוכן של התפילה "זוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה" (ע"ן אגרות הראיה, תקנה) מתגלה ממש לנגד עינינו, בקיבוץ גלויות, ובבניין מדינתנו ההולכת ומתפתחת בצעדי ענק. אמנם בבחינת הבחירה ישנם בעלי חסרונות במעשים ובמידות ובדעות, אבל הם ישתנו וישונו לבחור בטוב בע"ה ואין טוב אלא תורה. עלינו לדעת כי "אהבת ישראל היא תולדה מהאמונה באורה האלקי של כנסת ישראל שהיא לה סגולה עצמית שלא תזוז ממנה בכל חליפות הזמנים. ביותר צריכה אהבה עליונה זו, להיות מתעוררת בקרב אנשי לב ורוח בעת ירידתה של האומה במצב הרוח, בעת אשר רמיסת כל קודש וזלזול דת, יראו בכל תוקף ועוז - להבחין שעם כל זה, כוח ישראל גדול הוא ועצום לאלוקיו, ולהסתכל במאור הפנימי החודר את רוח הכלל, ושמשכנו הוא גם כן בכל נפש פרטית בישראל בגלוי או בסתר, גם כנפש הנסוגה מאד אשר סרה הרבה מדרך ד'" (אורות ישראל ד ב). ומתוך ריבוי אהבה בישראל נזכה כולנו "לאור חדש על ציון תאיר" במהרה בימינו, אמן בצפייה לישועה השלמה באהבה

העלון מופץ ב-50,000 עותקים

לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302

ההכנסות קודש למכון מאיר

תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

הדלקת נרות: י-ח 18:34 ת"א 18:52 ח"פה 18:45
מוצאי שבת: י-ח 19:49 ת"א 19:51 ח"פה 19:51

תאונה לצורך עלייה: ראיון עם עידו קוסטנוביץ'

אבנר שאקי / עמוד 5

קירבת אלוקים לכל אדם מיישראל

לע"נ הרב הלל פלסר הרב יורם אליהו / עמוד 3

המקום אשר יבחר ה'

עומק הפרשה הרב אורן טרבלסי / עמוד 3

הגשר בין עולם ההלכה ועולם המחשבה

הקדמות לאמונה נתן קוטלר / עמוד 6

ס

מכללה ירושלים
איכות תורנית-אקדמית-חינוכית

איזה תואר שני מתאים לך? תלוי בזהות האישית שלך!

93%

מקבלים זכאות
מיד בסיום התואר
פי 2 מהמוצק
הארצי!

תואר שני
בהוראת המדעים/
המתמטיקה

תואר שני
בהוראת
מחשבת ישראל
ותורה שבע"פ

תואר שני
בייעוץ חינוכי

תואר שני
בניהול וארגון
מערכות חינוך

אורות הפרשה

הרב חגי לונדין ר"ם במכון מאיר

לבחור בטוב

פרשת ראה, כמו חודש אלול, היא פרשה של בחירה חופשית.

במדבר אין הרבה בחירה

חופשית. ההנהגה היא שמימית - לחם מן השמים, עמוד אש ועמוד ענן. כאשר מתקרבים לארץ ישראל עם ישראל צריך לבחור בין הברכה שעל הר גריזים או בקללה שעל הר עיבל.

אנשים לא אוהבים בחירה חופשית. ישנם כאלה שרוצים מאד שמישהו יגיד להם מה לעשות. לפעמים מחפשים 'נביא' בדמות מנהיג פוליטי; עיתונאי או אפילו רב. ישנם כאלה שמחפשים 'אות מהשמים'. בהמשך הפרשה אנו מזהירים מללכת אחרי 'נביא או חולם חלום' שמנסה להדיח אותנו לעבירות. נביא אמתי לא שולל בחירה חופשית. נביא אמתי מעניק השראה ותקווה לעתיד אבל נותן לאדם לבחור בטוב. רק כאשר אדם בוחר בטוב בעצמו הוא מעביר את המציאות מטבע עיוור להזדהות והפנמה.

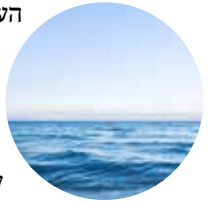
אנו מציינים כעת את ראש חודש אלול, החודש שבו אנו מצווים לבחור בטוב. לקחת את חיינו ולהעביר אותם מתחושות מייאשות ש'ככה אני' ו'אין מה לעשות' - ולהתחיל לבחור בטוב. 'אני לדודי ודודי לי'.

מדברים אמונה

הרב ראובן פיירמן ר"ם במכון מאיר

האמנם העולם מופצל ומפורד?

העולם כולו נוצר על ידי הבדלה. האור והחושך היו מאוחדים עד שה' הבדיל ביניהם, המים התפצלו למים מעל לרקיע ומתחת לרקיע, האדם התפצל לזכר ונקבה, ויש דוגמאות נוספות. מדוע לא יכלו הדברים להיבדל בצורה נפרדת לכתחילה, והיה צורך דווקא שיקרה תהליך של פיצול והבדלה? דבר זה בא ללמדנו שאנו קולטים תמיד רק חלק מהמציאות, ולא את כולה. הכל הוא רק חלק אחד של תוכן אידיאלי על-עולמי, שמתגלה בעולם הזה בצורה מופצלת. והוא צריך להתפצל, מכיון שההווה האידיאלי, הנשגב, היא עליונה מכדי שנוכל לקלוט אותה בשלמותה, והיא חייבת להתגלות בצורה פירודית כאן בעלמא דפירודא. למעשה, הכל אחדות אחת והאינסוף מתגלה בשלל גווני ההווה שאינם זרים זה לזה, אלא בחינות שונות של אותו דבר. האשליה שהכל בעולם הוא נפרד ואין קשר מהותי בין הפרטים, היא מסווה על העיניים, היא להט החרב המתהפכת המונעת בעדנו מלהגיע לקליטה האחדותית של המציאות, קליטה שאותה לימדו אותנו נביאי ישראל. המאמץ שאנו צריכים להשקיע כדי להצליח ולהתרומם מעט אל הקליטה העליונה והאחדותית - שבה דבר לא מנותק ונפרד אלא הכל הם גווניו של האינסוף ברוך הוא - מלמד אותנו שתמיד יש לאן להתקדם מבחינת זיכוכ המחשבה. כך אין סכנה שנחוש ש'הגענו', ש'תפסנו' משהו, אלא נדע שתמיד אנו בדרך, בתהליך הזדככות המחשבה, נדע שאנו לא יודעים. גם התפיסה שלנו את עצמנו, הולכת ויוצאת מתוך תפיסה מצומצמת אל המרחבים. אנו רגילים לתפוס ולחוש את עצמנו בתור משהו 'שלם', אך כבר במבט פשוט נבין שמי שאנו מכנים בשם 'אני', מורכב הרבה יותר מהנראה במבט ראשון. מי הוא אני, הרי אני בן חמש ואני בן שבעים וחמש הם הם אנשים אחרים לבלי הכר, אז מי מהם אני? כתב הרב קוק: האדם צריך תמיד להיחלץ ממסגרותיו הפרטיות הממלאות את כל מהותו, עד שכל רעיונותיו סובבים תמיד רק על דבר גורלו הפרטי, שזה מוריד את האדם לעומק הקטנות (שמונ'ק' ו' ריד). אדם מפותח, מרחיב את גבולות האני שלו עוד ועוד. גם אשתי היא הרי אני. אני והיא מבטאים ביחד נשמה שלמה אחת, בפן זכרי ופן נקבי. גם המשפחה שלי היא חלק מהאני, מהזהות העצמית שלי, וכן הלאה, מתרחב האדם לאומה, לאנושות, להווה, לאינסוף.

פינת ההלכה הרב יוסף צבי רימון
י"ר סולמות, רב אזורי גוש עציון

האם מותר לקשור את שקית האשפה בשבת?

אם הקשר הוא קשר כפול יש בכך בעיה מחשש שזהו קשר אומן. אומנם יש מקום לדון כאשר קושרים קשר רגיל ומעליו קשר עניבה. בתאור עבודת השעיר הרמב"ם כותב שהיו קושרים לשון של זהירות לשעיר ואחר כך דוחפים אותו. כלומר, מותר לקשור את לשון הזהירות על אף שהיא תישאר בין קרניו לעולם. מכאן הוכיח המהרי"ל דיסקין (שו"ת מהרי"ל דיסקין, קונטרס אחרון, סימן ה', אות ל"ה) שקשר מדאורייתא הוא קשר שהאדם מתכוון להשאירו לעולם, אבל אם אין לו עניין בכך, הדבר לא נחשב קשר של קיימא, גם אם מציאותית יישאר לעולם. הגרש"א סבר בתחילה לאסור, אולם אחר כך התיר (שמירת שבת כהלכתה, פרק ט' הע' נ"ה; שם, פרק ל"ה הע' ס"ג). למעשה, לא מדובר אפילו בקשר שיש לאדם עניין שיחזיק יום או כמה ימים. מדובר בקשר בשקית חד פעמית שהאדם מעוניין בו רק לזמן קצר. לכן אפשר להתיר לכתחילה לקשור בשקית אשפה, קשר רגיל ומעליו עניבה.

שליח הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? **איתנו אתם יכולים!**

- הפצה שבועית של עילוני פרשת השבוע
- מינוס כל בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדפסת מודעות בבתי הכנסת וברבנות דתיות
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

המטרה: יעילות קדם דפוס ודפוס יעילות עניין מוגדר ביילון לפי הנושא, הדיוק בסיכונים הכנסת אינסורסים לעולמים

לפניכם: 0528908518 0528908518@gmail.com

שיחות הרצי"ה
על פרשת השבוע
- מהדורת כיס -

הדפסה מחודשת של סדרת שיחות הרב צבי יהודה על התורה בשיטתו הייחודית, בעריכת הרב שלמה אבינר.

ניתן לרכוש את הסט המלא - 22 כרכים, או כל חומש בנפרד.

כריכה רכה!

חיה
בית א"ל

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר **החדש**: www.ChavaBooks.co.il

ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה ב'דיני ספרים' רח' אבן ישראל 3 ירושלים

"ודור יקום וחי, ישיר ליופי וחיים" (הרב קוק)

12:15 הרב מאיר טויבר (בבית המדרש)

14:15 הרב איל ורד

15:30 הרב אשר בוחבוס

16:30 הרב שמעון בן-ציון

17:15 הרב יורם אליהו

18:15 מנחה

19:35 ערבית

20:30 הרב דוד ג'יאמי

21:30 הרב צבי נחשוני

מכון מאיר שמח להזמין את הציבור ליום עיון

במשנת הרב קוק זצ"ל

שיתקיים בע"ה ביום שלישי ג' אלול

בבית המדרש הישן

בחסות משפחת ונגרובסקי

לע"נ האב זליג ז"ל והאם שרה ע"ה

יום העיון ישודר בערוץ מאיר

מכון מאיר
יהדות בארבע

העמק דבר לפרשה

הרב יורם אליהו ר"ם במכון סאיר

ממנו יותר דבקות ואהבת ה'. הנצי"ב נותן פתח לאדם לשאוף לשנות מעמדו ולהיות מדורשי ה' ודבקות.

העוסקים בצרכי ציבור באמונה

חז"ל שואלים במסכת ברכות, וכי יראה היא דבר פשוט כל-כך, שהתורה אומרת "כי אם ליראה"? ומתריצים, שאמנם לגבי משה זה דבר קל. שואל הנצי"ב, מדוע לא שאלו על שאר הדברים שהפסוק מזכיר, כמו אהבה, ללכת בכל דרכיו, וכו'. עונה הנצי"ב כי באהבת ה' ובדבקות מצווים עוסקי התורה שהיא מכשירה אותם להיות צדיקים וחסידיים, ולכן זה לא קשה להם, אבל יראת ה' למי שהוא מנהיג וראש זה ודאי לא פשוט שיהיה שקוע במחשבה תמיד לירא מה' הצופה על כל מעשי האדם. על זה הגמ' עונה, למשה זה קל, הכונה אומר הנצי"ב, "לתלמיד חכם שהוא מנהיג, גם זה מילתא זוטרתא היא, דעסק התורה מסייעו לכך, ומי שאינו תלמיד חכם כלל, מי מבקש ממנו להיות עוסק בצרכי ציבור". הנצי"ב מחדש שמבלי להיות ירא ה' ותלמיד חכם, אינך יכול לעסוק בצרכי הציבור. יסוד זה לימוד ויסוד מו"ר הרב הלל פלסר זצ"ל שנקלח מאתנו בחטף בשבוע שעבר. הרב הלל עסק בצרכי הציבור, היה ממקימי וממייסדי תלמוד תורה 'מורשה' וראש הישיבה הקטנה, בענווה, בטהרה, במסירות אין קץ של רוח גוף ונשמה, דאג לכוון מוסד קודש זה, היה תלמיד חכם עצום, מבחירי תלמידי מרכז הרב והרב צבי יהודה, ועם כל גדלותו, עסק ודאג במסירות גם לצדדים החומריים של מוסדותיו. כמה נפלא היה לקבל ממנו עצה ותושיה בכל נושא, רוחני או כללי. ראינו שהוא בבחינת סולם המוצב ארצה וראשו מגיע השמימה. לכן דברי הנצי"ב מתאימים לו כל-כך. הוא היה מנהיג תלמיד חכם, שאצלו היראה והישרות בלטו בכל הליכותיו, מתוך תורה גדולה שהיתה בו, וממנו ספגו וגדלו אלפי התלמידים בוגרי מורשה ללכת בדרך קודש זו. ת.נ.צ.ב.ה.

קירבת אלוקים לכל אדם מישראל

באברהם אבינו; ה' התגלה אליו, והוא ראה אורחים ואמר לה' שימתין לו "אל נא תעבור מעל עבדך". הוא דוחה את הקבלת פני השכינה מפני הכנסת אורחים. קל וחומר צרכי הציבור שיש בהם מצווה גדולה יותר מהכנסת אורחים, שהרי העוסק בצרכי ציבור נאמר שפטור מקריאת שמע. ה' שואל אפוא מראשי ישראל לא אהבה ודבקות, אלא יראה, "שיהא שקוע תמיד ביראת ה'", כי מי שעוסק בצרכי ציבור, עלול לבוא למצבים שדואג להנאת עצמו, דואג למקורביו וכו'. לכן ממנו הדרישה "מה ה' שואל מעמך כי אם ליראה" ועליו לדעת תמיד כי גבוה מעל גבוה ה' נמצא מעליו ויש לו לירא את ה' יותר מכל בני האדם. ב. זקניכם, הם תלמידי החכמים, עמלי התורה, עליהם מוטלת מצות אהבת ה' ודבקות הרעיון בו יתברך בכל לב ונפש, ומצוות מעשיות בכל מיני דקדוקים היותר אפשר, שהרי התורה מכשירה אותו לכך. ג. המון ישראל "העוסקים בפרנסתם, עליהם מוטל לשמור המצוות בזמן ולא יהיה העסק שלו מבטל את קיום המצוות". אבל, אומר הנצי"ב, אי אפשר לבקש מאיש שעמוס בעסקיו, שקידת ביראה ואהבה, "רק מעשה המצוות בפועל זה הקב"ה שואל מהם". גם האדם שעוסק בפרנסתו חייב בקיום מלא של מצוות ה'. ד. נשים וטף ועבדים, הם פטורים מחלק מהמצוות, מהם הקב"ה שואל להיות לטוב הישוב והליכות עולם של האנשים, כמו שאמר, נשים במה הם זוכות? ששולחות בעליהן ללמוד תורה וכו'. ועל העבדים מוטל לעשות טוב לאדוניהם. אם-כן, מתבארים הפסוקים כך: לראשיכם נאמר "כי אם ליראה". לזקנים הת"ח, ללכת בכל דרכיו ולא אהבה אותו וכו'. להמון ישראל, "כי אם לשמור מצוותיו". לטף ולנשים, "לטוב לך". אמנם, אומר הנצי"ב, נאמרו כל האזהרות האלו יחד, ללמד שלפעמים יתכן שישתנה מעמדו ומצבו של האדם. יש זמן שהוא כלול בהמון העם וזה מה שמתבקש ממנו, ויש שהוא מתעלה למצב אחר ואז כן נדרש

נאמר בפרשה "אחרי ה' אלוקיכם תלכו ואותו תיראו ואת מצוותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואותו תעבדו ובו תדבקו" (יג, ה). ונשאלת השאלה, האם כל אדם מישראל מצווה בכל הדברים האלה? בפרשת עקב (י, יב) נאמר, "ועתה ישראל מה ה' אלוקיך שואל מעמך, כי אם ליראה את ה' אלוקיך, ללכת בכל דרכיו, ולא אהבה אותו ולעבוד את ה' אלוקיך בכל-לבבך ובכל-נפשך: לשמור את מצוות ה' ואת חקותיו אשר אנכי מצווך היום לטוב לך". גם כאן שואל הנצי"ב, פרשה זו תמוהה, הרי כל מה שאפשר לבקש מכוח אנוש מבואר בשאלה זו שה' שואל מאתנו, ומה יש עוד לשאול? ועוד יש להבין, שואל הנצי"ב, למי נאמרה פרשה זו, אם נאמרה לכל ישראל בשווה, איך אפשר שמדרגה זו של יראה ואהבה תהיה באדם הפחות בישראל, והרי אהבה אינה מגיעה לאדם אלא באמצעות לימוד תורה או עבודת בית המקדש, ואיך יתכן שהקב"ה יבוא בטרוניא לבריותיו לשאול מהם דבר שאי אפשר להשיג בדרך הטבע? אלא אומר הנצי"ב יסוד גדול בעבודת ה', "הקב"ה אינו שואל מישראל אלא מכל אדם לפי ערכו", וצריך להבין שיש ארבע מדרגות בעם ישראל. א. ראשים ומנהיגי ישראל ב. תלמידי חכמים הנקראים זקני ישראל ג. בעלי בתים העוסקים בפרנסתם ד. נשים, עבדים וקטנים. "וכל אחד מכתות אלו אינו דומה לחברו במה שה' שואל ממנו", ולכן כתוב בפרשת ניצבים "אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלוקיכם, ראשיכם שבטיכם, זקניכם שוטריכם, כל איש ישראל, טפכם נשיכם... לעברך בברית ה' אלוקיך", ולכאורה, אם כתוב 'כולכם' למה צריך לפרט את כל הפירוט הזה? "אלא בשביל שלכל אחד יש ברית בפני עצמו ומה ששואל הקב"ה מזה אינו שואל מזה". א. ראשיכם ושבטיכם, הם מנהיגי הדור, העוסקים בצרכי ציבור. הם אינם רשאים להיבטל ממלאכתם זו ולא רשאים לעסוק באהבה ודבקות, כיוון שאם יעסקו בכך לא יעשו מלאכתם נאמנה בעסקי הציבור. כך רואים

עומק הפרשה

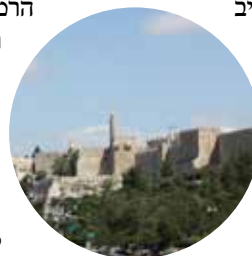
הרב און טרבלטי ר"ם במכון מאיר

קשה מאוד. שהרי בספר יהושע³ ובשופטים⁴ נאמר במפורש שירושלים שייכת לנחלתם של שבטי יהודה ובנימין וכיצד ניתן לומר שלא התחלקה לשבטים? התשובה היא שבשלב שחילקו השבטים את ארץ ישראל עדיין לא היה ידוע שירושלים היא המקום המיוחד להשראת השכינה, וכל מקום בארץ היה פוטנציאלי לכך. לכן חילקו את הארץ בידיעה שלאחר שיבחר ה' את המקום לשבתו יהפוך מקום זה להיות של כולם, ולשבת שיילקח ממנו יתנו תמורתו את דושנה של יריחו שהייתה חמש מאות אמה על חמש מאות אמה כגודל הר הבית. לכן בשעת החלוקה קיבלו יהודה ובנימין את ירושלים, וכאשר נבחרה יצאה מרשותם לרשות כלל השבטים והפכה לעיר שלא התחלקה לשבטים. עם זאת נראה שיש סיבה נוספת בהעלמת שמה של ירושלים שמעוגנת בפשט הפסוקים. הפסוק אומר "לשכנו תדרשו ובאת שמה". אומר הספרי⁵ "דרוש ומצא ואחר כך יאמר לך נביא". כלומר העיר המשך המאמר בעמוד 4

להסתיר זאת.

הרמב"ם במורה נבוכים² כותב שרק משה רבינו וגדולי ישראל ידעו שהמקום הנבחר הוא ירושלים אך הדבר היה נסתר משאר העם. הרמב"ם מונה לכך שלוש סיבות. אילו היו העמים יודעים שזה המקום הנבחר היו נלחמים עליו מלחמה קשה, "כאשר ידעו שהמקום הזה מטרת התורה מכל העולם". ומצד שני יהיו אחרים מהאומות שלא ירצו בהופעת התורה וינסו להרוס את המקום ככל יכולתם. והסיבה השלישית אותה מגדיר הרמב"ם כחשובה יותר, היא מצד ישראל. כדי שלא יריבו השבטים ביניהם בחלקו של מי תיפול ירושלים. לכן רק לאחר חלוקת הארץ והקמת מלך גילה הקב"ה מהו המקום הנבחר ולאיהו שבת הוא שייך.

הבנה זו מיישבת שאלה גדולה. הרמב"ם פוסק מהגמרא שירושלים לא התחלקה לשבטים. ולכאורה

המקום אשר יבחר ה'

פרשת ראה מדגישה את החשיבות של מקום מרכזי לעבודת ה'. התורה אוסרת להקריב קורבנות בכל מקום כמנהג עובדי עבודה זרה. "לא תעשון כן לה' אלוקיכם" - להקטיר לשמים בכל מקום¹, "כי אם אל המקום אשר יבחר ה' מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה". שורשיו של מקום המקדש נעוצים במהלך ההיסטוריה, אפרו של אדם הראשון נצבר ממקום המזבח. הקורבן שהקריב נוח כשיצא מהתיבה היה בהר המוריה, וכן שם התרחשה עקידת יצחק. אך אף על פי שהתורה מתכוונת אליו, היא אינה אומרת אותו במפורש אלא חוזרת שוב ושוב על הביטוי "המקום אשר יבחר ה'". גם הר המוריה וגם שמה של ירושלים אינם מופיעים בפרשה, וכן לא מצוין שם השבט שבו תהיה הנחלה אלא רק "מכל שבטיכם". נראה אפוא שהתורה העלימה זאת במכוון וצריך להבין מדוע חשוב לה

הספר שהציג לראשונה שיטה חדשנית להביט על שורשי המחשבה היהודית. חמישים שנה להסתלקות הרב שראה את הקולות

שלכבודו התכנסנו כאן היום. אנו מצויים בפרשת הראיה והתאספנו כאן לכבודה של השמיעה, השמיעה הפנימית, השמיעה שבלב ושבמוח - "ונתת לעבדך לב שומע" (מלכים א' ג, ט) - וראו זה פלא, פרשת השבוע, פרשת "ראה" מתחילה "ראה אנוכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה" (דברים יא, כו), - אבל הגדרתה של הברכה בברכת השמיעה "את הברכה אשר תשמעון".

יש שמיעה ויש שמיעה. ללמדנו בא הכתוב - תלמוד גדול - לומר לך, כי מפורשים הדברים, ודברי תורה עניים במקום זה ועשירים במקום אחר.

במדרש רבה, דברים, פרשה ד' על פרשת השבוע, מובאים דברי רבי אליעזר שאמר: "מהו ראה אנכי" - ראה דברים שאמרתי לפניכם בסיני". סיני - זוהי תחילת השמיעה, שם נאמר: "וכל העם רואים את הקולות" (שמות כ, טו) וכן "קול דברים אתם שומעים ותמונה אינכם רואים זולתי קול".

ובחזרה לפסלים בלונדון. בשורשיה, התרבות האירופאית קשורה לראיה. כך תיאר זאת מורי ד"ר דניאל שליט: "הרב הנזיר אומר שהדרך האירופית היתה מאז ומעולם דרך של "ראיה"; ואולי מותר להבין בזה את הניסיון "לתפוס" את המציאות, להקיף אותה מכל צד... ואילו דרך ישראל לפי הרב הנזיר אינה התפיסה-ביד אלא ההקשבה - ואולי מותר להבין בזה ויתור על אחיזה ברורה, התבטלות עצמית, פתיחה מתמדת למה שמעבר לכל תפיסה".

פסליה של אירופה הם ביטוי לצד הוויזואלי, הסופי, שמאפיין אותה. תרבות היש הניתן לצפייה. ואילו תרבות ישראל הינה תרבות ההקשבה אל מה שמעבר לצפוי. ההקשבה אל מה שמדבר אלינו מתוך מה שנראה. וזוהי גם מהות החיזיון הנבואי. לראות את הקולות.

שערי השמים נפתחו

בנו של הרב הנזיר, הרב שאר ישוב הכהן, תיאר את הדברים כפי ששמע מפי אביו: "הקשר של אבא עם הרב נרקם משמיעת הניגון, כפי שאבא מתאר ביומנו כשנסע אל הרב בשוויצריה בשנת התרע"ה (כ"ט באב, ערב ראש חודש אלול)... הוא לן בקומת הקרקע. חדרו של הרב זצ"ל היה מעליו. והנה בלב הלילה כשהוא לא ישן, הוא שומע ניגון מופלא. התפילה המקדימה את פרשת העקידה מפי הרב נשמעה בניגון מיוחד. מה שארע הוא שלא המילים אלא הניגון של הרב, השפיעו על אבא. זה ממש כבש אותו. ואין זה מקרי, כי יסוד השקפת עולמו של אבא היה השמיעה הפנימית. אבא אמר לי פעם שזה היה כאילו נפתחו שערי השמים ומלאכי השרת מזמרים. אבא גם הוסיף שזה היה לפני השואה, אבל את כל הכאב העמוק, כאב העקידה, הוא הרגיש כבר אז מתוך האזנה לניגונו המופלא של הרב. כשהאזין למה שהיה נשמע לו כניגון מלאכי השרת השרים, נקשר עם הרב והוא שלח מברק לחבריו בבאזל ובראשם חברו ד"ר מרדכי (מרכוס) כהן, בו כתב ש"יותר משפיללתי מצאתי, מצאתי לי רב". (מתוך הקדמת הספר "איש כי יפליא")

ראיה או שמיעה

לפני חמישים ושתיים שנה, בכ"ח באב התש"ל (1970), בדיוק שנתיים טרם הסתלקותו של הרב הנזיר, התקיים ערב השקה לספרו "קול הנבואה". בתוך אותו ערב, אמר בנו, הרב שאר ישוב, רעיון ששמע מאביו שנכח באירוע: "בתורת דברי-פתיחה, אסתפק בדבר, ששמעתי מפי אבי-מורי, בשיעור של מוצאי-שבת בפרשת השבוע, פרשת "ראה", שעניינה - עניינו של הספר הגדול,

לפני כשבוע חזרנו מביקור משפחתי בלונדון. במהלך הטיול ברחובות העיר, בכיכרות, בגינות הציבוריות ובמוזיאונים, הבחנתי בהבדל בולט בין האמנות האירופאית לזו העברית - הנוכחות הבולטת של פסלים וסוגים שונים של מייצגים המציגים דמויות אנושיות או מיתולוגיות. כמעט בכל מקום ניתן להיתקל בפסלים כאלה. פסלים שבישראל

נדיר מאוד למצוא. עניין של טעם, או שמא מדובר בעניין עמוק יותר? השבוע בכ"ח באב נציין חמישים שנים להסתלקותו של הרב דוד כהן, "הנזיר" הירושלמי, ונדמה לי שהגותו יכולה לשפוך אור על ההבדל התרבותי הזה.

ספרו הגדול של הרב הנזיר נקרא "קול הנבואה" ובו פרש והציג את שיטתו החדשנית להביט על שורשי המחשבה היהודית. לדבריו, דרך החשיבה היהודית, ובלשונו: "ההגיון העברי השמעי", היא של ההיקש מן הידוע אל הנעלם. גישה המכונה אנלוגית. יסודה של הגישה הוא ההקשבה אל מה שמעבר לנצפה, הקשבה הדורשת העמקה. כבר בשחר ילדותו של הרב הנזיר נתגלתה תכונת ההקשבה אליה ערג ושהתגבשה מאוחר יותר בהגותו. בגיל שלוש, כאשר נפגש לראשונה כבן כפר עם שאון העיר, תיאר את שמיעת קול צפירת הרכבת במילים הבאות: "ויהי לי לזיכרון לכל הימים, עת אשמע, קול הצפירה, של הרכבת, אותו קול, מלא געגועים עזים, בוקע באזני עד היום, ויהי לי ליסוד יצירת ההגיון העברי השמעי". היסוד הראשוני הזה, יופיע שוב, עשרים וחמש שנים מאוחר יותר, כשיפגוש כסטודנט באוניברסיטה את רבו הגדול, הרב קוק.

המשך המאמר של הרב טרבלסי מעמוד 3

החתם סופר¹⁰ מסביר שלפני עקידת יצחק הר המוריה היה עמק. וכאשר ראה אברהם את המקום בעקידה אמר שאין זה מכבודו של מלך לשכון בעמק והתפלל והפך להר. לכן קודם שהתקדש היה עמק ולא עבדו אותו, ומשעת היותו להר קיבל את קדושת השכינה ולא יכלו הכנענים לאוסרו. **עולה אפוא שאברהם בתשוקתו וברצונו היה הגורם שבנה ועיצב את מקום השראת השכינה כהר. ואת זה רצתה התורה ללמד שבית המקדש מקבל את צורתו והולך ונבנה לפי תשוקתם של ישראל אליו.**

1. רש"י יבד.
2. חלק ג, מה.
3. טז, סג.
4. א, פסוקים תכא.
5. פרשת ראה, פסוקה י.
6. ראה, תקע"ה.
7. יב, ב.
8. ע"ז מה.
9. ד"ה כל.
10. תורת משה יגיד.

הוא אמר לי: 'שמעתי על התאונות שעברת, אתה לגמרי חי בנס, וברור לי שזה רק בגלל זכות אבות'

עידו קוסטנוביץ' סומן כהבטחה גדולה בתחום הירי האולימפי, אך תאונה קשה שעבר גדעה את חלומותיו. בראיון זה הוא מספר על חיבוטי הנפש שחווה בנערותו, האיתותים שקיבל משמיים, והעצה

שקיבל מאחיו אשר שינתה את חייו לתמיד // אבנר שאקי

לישיבה וללמוד תורה כמו שצריך. עזבתי את העבודה, הלימודים, הדירה ששכרתי בהרצליה, מכרתי את האופנוע והרכב ונכנסתי לישיבה בקרית ספר. "זה היה בדיקו ביום העצמאות, ובכללי היה לי קשה עם הגישה, אז אחי המליץ לי לנסות במכון מאיר. אחרי חודשיים הבנתי שזה מקומי. כמה חודשים לאחר מכן כשהבנתי שאני צריך גם להתפרנס ולא יכול רק ללמוד מצאתי עבודה זמנית מושלמת במעבדה של איכות יין ביקב, תכננתי לעבוד שלושה חודשים ואחר כך ללמוד במשך שנה בשקט. הייתי אמור להתחיל שם בתחילת זמן אלול, ואח שלי ניסה לשכנע אותי לא ללכת על זה ולהמשיך ללמוד. הוא אמר שהרצון לעבוד הוא עצת היצר הרע, ושאם אשאר במכון מאיר ה' ישלח לי משהו יותר טוב".

נשמע כמו התלבטות לא פשוטה בכלל.

"זה אכן לא היה פשוט, אבל החזקתי במידת הביטחון ובסופו של דבר עשיתי כעצאתו. שלושה ימים אחר כך פגש אותי במכון יורם בירס, שבזמנו היה מנהל ערוץ מאיר, ושאל אם אני רוצה לעבוד בערוץ. שמחתי על ההצעה, התחלתי בתפקיד מכירתי, ואחר כך עברתי לתחום הטכני. שנתיים לאחר מכן כבר הייתי אחראי על כל המחשוב של המכון, ועל הצד הטכני בסיכומי של דבר עבדתי

במכון מאיר מעל 13 שנה. אחרי שלוש שנים במכון התחתנתי, למדתי ועבדתי חצי יום, ותוך כדי שעבדתי במכון התחלתי להיות גם עצמאי. אחרי שסיימתי את עבודתי במכון פתחתי חברה שמספקת שירותי מחשוב ותקשורת בשותפות עם טוביה בן פז, שהקים בשעתו את רשת המחשבים של המכון ועוד ועוד, ב"ה זכינו ואנו מספקים שירותים לגופים גדולים כרשת צביה, ערוץ 14 ועוד.

"אני יכול לומר שמה שקיבלתי במכון משפיע על כל עשייתי וחיי. המכון נתן לי בית חם, הרגשתי כאן אחווה אמיתית והכרתי אנשים מדהימים. בזכות המכון הבנתי את חשיבות השליחות שלנו בחיים, ועד היום אני זוכה להגיע לפה לחברותות על בסיס קבוע, וגם זוכה לחברותא קבועה עם אחד מרבני המכון כבר למעלה מ-15 שנה. מה שקיבלתי כאן ילווה אותי למשך כל ימי חיי, ואני מקווה שהקשר ההדוק הזה רק ימשיך ויתעצם. מעבר לכך, **בזכות המכון הבנתי אחרי כל הסיבוב הגדול שעשיתי, שיש בורא לעולם, שהוא אוהב אותי מאוד מאוד, ואוהב כך כל יהודי ויהודי. זה כמו כוונה משהו שאף פעם אסור לשכוח**".

מספר באוסטרליה, וכמה חודשים לאחר שחזרתי לארץ עברתי שוב תאונה לא קלה. עבדתי כשליח פיצה, ועברתי תאונה במהלך העבודה. שוב הייתי מושבת לתקופה, ולאחר מכן טסתי עם כמה חברים לניו יורק. משם המשכתי עם חבר לדרום אמריקה, ולאחר מספר חודשים נאלצתי לעבור שם ניתוח די פשוט אבל משהו הסתבך. אחרי כחודש כשהיינו בשיא הקרנבל בברזיל והבנתי שהניתוח לא הצליח פשוט עזבתי הכל, ותוך 36 שעות כבר הייתי בארץ ונותחתי שוב.

"שי, אחד מחברי הטובים שאיתו טיילתי בדרום אמריקה הוא אח של הרב יצחק פנגר. כיום שי הוא בעל תשובה חרדי שגר בקרית ספר ואב לשמונה ילדים. אחרי שהוא וחבר נוסף שלי חזרו מהטיול עבדנו יחד במסעדה, ובאחת השבתות הראשונות שלהם בארץ הם נסעו לשבת לרב פנגר. היינו שלישייה כזאת, מאוד צמודים. ביום ראשון חיכינו להם בעבודה אבל הם לא הגיעו. התקשרנו אליהם כדי לבדוק מה קורה, והם ענו שהם לא חוזרים. מבחינה מסוימת עד היום הם לא חזרו, וחלפו כבר יותר מעשרים שנה".

באיזה אופן השפיעה עליך חזרתם בתשובה?

"אני חושב שזה היה עוד משהו שנגע בי בהקשר של הרגשות והמחשבות שלי ביחס ליהדות. היו כמה דברים כאלה במהלך החיים, וכל אחד השפיע במידה מסוימת. למשל באחד הטיולים גוי אחד שאל אותי שאלה על יהדותי, ורק לאחר שנים הבנתי מה שהוא הבין ואני לא, וזה הדדה וחלחל ובהמשך נגע בי מאוד. מקרה נוסף היה כאשר דיברתי עם משהו, סיפרתי לו על התאונות שעברתי, והוא אמר לי: 'שמעתי על התאונות שעברת, אתה לגמרי חי בנס, וברור לי שזה רק בגלל זכות אבות'. סבא שלי באמת היה רב, ולאט לאט הדברים האלה נגעו בי יותר ויותר. "הדברים האלה אכן השפיעו עלי, בגיל 24 החלטתי להתחיל להניח תפילין, שמעתי שיעורים ברשת ורציתי להתחזק באופן כללי. המשכתי להיות בקשר עם החברים שחזרו בתשובה, וגם עם אחי שתמיד היה דתי חזק את הקשרים. עד גיל 27 עבדתי בכל מיני עבודות ולמדתי באוניברסיטה הפתוחה מדעי הטבע והחיים, ודווקא מתוך לימודי המדעים ראיתי את החיבור וההרמוניה בבריאה וממש חוויתי 'מבשרי אחזה אלוך'. ואז הבנתי שאם אני רוצה להקים משפחה יהודית כשרה אני חייב להיכנס

ל"נולדתי למשפחה מסורתית-דתית בהרצליה", אומר עידו קוסטנוביץ', 44, נשוי ואב לארבעה המתגורר בירושלים, מבעלי חברה לשירותי מחשוב ותקשורת. בבית חלק שמרו שבת וחלק לא, וזה גרם לי לבלבול גדול. בכיתה ט' למדתי בתיכון דתי אבל הרגשתי שאני בגדול שומר מצוות, אבל קרוע בין הדתיות לחילוניות. דיברתי עם המחנך שלי ואמרתי לו שאני לא באמת דתי, הוא שוחח עם הוריי ובעקבות כך עברתי לתיכון חילוני בהרצליה.

"התיכון שבו למדתי בהרצליה היה צמוד למטווח האולימפי, נרשמתי לגדנ"ע קליעה ומהר מאוד נכנסתי לעניינים. אחרי שנה של אימונים נכנסתי לנבחרת ישראל בקליעה ברובים, והשתתפתי בתחרויות בארץ ובחו"ל. השקעתי

בזה המון, והייתי מתאמן שישה ימים בשבוע. בגיל 16 קניתי אופנוע והתאהבתי ברכיבה, וחצי שנה לאחר מכן עברתי איתו תאונת דרכים קשה. נהג שיכור עבר באדום במהירות מופרזת ומכאן והלאה הדברים היו נראים אחרת. מבחינתי זו

היתה נקודת מפנה ששינתה את הכל. עד אז התאמנתי המון כדי להגשים חלום להגיע לשיטת, וזה ריסק לי את החלום. עברתי ניתוח ארוך, השתילו לי פלטינות, עברתי שיקום לא קצר, שכבתי במיטה מעל שלושה חודשים והחלום נגזז. חשבתי שאם יש בורא לעולם הוא כנראה לא אוהב אותי, והתרחקתי".

אני מניח שהפציעה השפיעה גם על יכולות הירי שלך.
"בהחלט. יום התאונה היה יום חופש מהקליעה לאחר שלושה ימי תחרות באליפות ישראל, וביום ראשון הייתי אמור להתחיל להתכונן לאליפות אירופה. לצערי הכל השתנה, והפציעה לא אפשרה לי להמשיך כרגיל. הייתי אמור להתגייס בגיל 18 אבל ברגע האחרון דחו לי את הגיוס בחצי שנה, ולכן קניתי אופנוע מירוצ. זמן קצר לאחר מכן עברתי שוב תאונה קשה וניתוח לא פשוט בעקבותיו, ולאחר מכן אושפזתי וטופלתי בשיקום במשך מספר חודשים. הגיוס שלי נדחה שוב ושוב, וכשהגעתי לגיל 21 לוועדת פטור רפואי משירות, חלק מהחברים שלי כבר השתחררו. קיבלתי את הפטור הרפואי, ושישה ימים לאחר מכן כבר הייתי במזרח".

'מבשרי אחזה אלוך'

"טיילתי כמה חודשים בהודו ובנפאל, אחר כך חודשים

מסורת והידוש בלימוד

הרב סולובייצ'יק מבוססון היה מגדולי הדור הקודם ומקברניטיה הגדולים של יהדות ארה"ב. הרב סולובייצ'יק היה בראש ובראשונה ראש ישיבה (בישיבת רבנו יצחק אלחנן שע"י ישיבה יוניברסיטי) והוא גידל דור שלם של רבנים ולמדנים. כאשר אנו מבקשים לעמוד על שיטתו ודרך לימודו, אנו נתקלים במורכבות. מצד אחד הרב סולובייצ'יק ראה את עצמו כממשיך שושלת בריסק המפוארת. סבו היה ר' חיים סולובייצ'יק שייסד את השיטה הבריסקאית בלימוד, ולכן בתור נכדו, הרב סולובייצ'יק העביר את מסורת הלימוד של בריסק לתלמידיו. יחד עם זאת, הרב סולובייצ'יק שמטבעו היה איש מחשבה והגות עצמאי ונועז, סלל דרכים מקוריות משלו בלימוד, ולכן, השיטה של הרב סולובייצ'יק אמנם יונקת מהשיטה הבריסקאית של אבותיו, אך היא גם עומדת בפני עצמה.

שיעורי הרב סולובייצ'יק על הש"ס

ישנם שני סוגי שיעורים של הרב סולובייצ'יק על הש"ס: הסוג הראשון הוא השיעורים הקלאסיים שלו שהופיעו בסדרת הספרים 'רשימות שיעורים' ע"י תלמידו הרב צבי יוסף רייכמן. הסוג השני הוא סדרת שיעורי הגר"ד (בהוצאת מוסד הרב קוק) על תפילין, סת"ם, ציצית ועבודת יום הכיפורים וכן

'שיעורים לזכר אבא מרי זצ"ל'.

מדוע שיעוריו חולקו לשני סוגים? התשובה היא פשוטה - בסוג הראשון ניתן לזהות המשכיות של הלמדנות הבריסקאית של אבותיו. ואילו בסוג השני ניתן לזהות את דרכו העצמאית והמקורית של הרב סולובייצ'יק.

עולם ההלכה ועולם המחשבה

השיטה הבריסקאית כידוע דוגלת במידור מוחלט בין עולם ההלכה לבין עולם המחשבה 'לא קרב זה אל זה'. אולם הנקודה המעניינת בשיטתו של הרב סולובייצ'יק שבחלק משיעוריו על הש"ס (ראה בהבחנה לעיל) הוא דווקא מאחד בין עולם ההלכה לבין עולם המחשבה.

בהקדמה המאלפת לספרו 'שיעורים לזכר אבא מרי ז"ל' נאמר: "תחומים הללו של תפילה ורגלים, קריאת התורה וברכת כהנים, אבלות וכיו"ב מתאפיינים בזיקה ההדוקה הקיימת בהם בין עולם ההלכה לעולם המחשבה והעבודה. קטגוריות כעבודה שלב, קבלת עול מלכות שמים, לבו של אדם דווה, שחזור מעמד הר סיני ודומיהם אמורים להיות חלק אינטגרלי מן השיח והשיג ההלכתי של תורה זו... תורה וגדולה הצטרפו אצלו לגדלות הלכתית ומחשבתית ייחודית, ובשילוב השניים יחדיו יצר מושגים הלכתיים המושתתים על בסיס קטגוריות

מחשבתיות. שלא כמו בספריו ההלכתיים האחרים, בהם הגישה הלמדנית יצוקה בתבניות הקלאסיות של בית בריסק, בספר זה בא לידי ביטוי פריצת דרך ויצירת כוון חדש בתחומים הללו, הבנויה על מורשת אבותיו אך מתקדמת מעבר לה".

הגשר

שיטת הלימוד של ר' חיים מבריסק היא מהפכה בעולם הלימוד. במקום להתמקד ב'שאלות משניות' של פרשנות הסוגיה כשם שעשו בעבר, ר' חיים מלמד לשאול 'שאלות ראשוניות' של משמעות הלכתית (נדגיש שהמשמעות אינה משמעות מחשבתית בשום דרך, אלא הלכתית בלבד, בניסיון להבין את המבט הכולל של עולם ההלכה). הרב סולובייצ'יק לקח את שיטתו צעד נוסף קדימה ובחלק משיעוריו (כגון שיעורים לזכר אבא מרי ז"ל) הוא ניסה לברר לא רק את המשמעות ההלכתית, אלא גם את המשמעות המחשבתית.

בהקשר זה הרב סולובייצ'יק היה הראשון שבנה את הגשר בין שיטת הלימוד הבריסקאית הקלאסית לבין שיטת הלימוד שהתחדשו בדורנו המהפכנית בין עולם ההלכה לעולם המחשבה.

לתגובות ולקבלת המאמר המלא:
gemarabemunah@gmail.com

טובים השניים

אסתר אברהמי

יועצת אישית זוגית ומדרכת כלות

וגם את בדידותם האישית. הם חשים כאב וצער על הגירושין ובעיקר כשאחד מהם מוצא זוגיות. בשלב השלישי, הם מבינים שכדי למצוא זוגיות, יש הכרח בייעוץ אישי. אז הם מגלים, למגינת לבם שאם הם היו פתוחים לייעוץ לפני הגירושין, ייתכן שלא היו מתגרשים והיו חוסכים את צערם האישי והצער המשפחתי. מה גם שהם נוכחו לדעת שכן הזוג המושלם אינו בנמצא. בכך הם חוזרים לנקודת ההתחלה, זה אומר שהבחירה המוכרת היא, לחיות בנישואין מלכתחילה.

לעומת זאת, מי שחיים מתוך בחירה מוכרת בנישואין, כלומר שאין אפשרות אחרת מלבד להצליח. מתמקדים בטרונות, בכוונות הטובות ובהנאות החיים המשותפים, כאשר כל ההתמודדויות מכשירות את בני הזוג להצלחה.

מי שמתגרש בלית ברירה, כי הצד השני מתבצר בדעותיו ובתכונותיו, מאשים ואינו מוכן להשתנות, במצב כזה, יש סיכוי שמי ששיקם את עצמו ורואה בזוגיות הכרח שמיטיב את חייו, ימצא זוגיות, עם בן זוג שגם עובד על עצמו ומוכן להשתנות ובוודאי יצליחו. הבחירה בנישואין, מחזקת ומחסנת ובונה את בני הזוג ואת המשפחה. לכן זו בחירה מוכרת.

כפי שכתוב בתחילת פרשת ראה: "ראה נתתי לפניך את החיים ואת המוות, את הטוב ואת הרע ובחרת בחיים". הבחירה היא ציווי ולא אפשרות. לחיות את החיים במלואם, עם כל מורכבותם, זוהי בחירה בטוב, בחירה בחיים.

לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים
estavr@gmail.com - אתכם

הבחירה המוכרת בנישואין

חתונה, היא אירוע מאד משמח ובדרך כלל פסגת חייהם של החתן והכלה שחולמים על עתיד נפלא, באהבה גדולה. ובאמת, לבחור בחיי נישואין, זו בחירה מוכרת ולא רק אפשרית. כי כאשר ישנה אשליה שאפשר שלא להתחתן ואפשר גם להתגרש - באמת לא בוחרים בחיים. (חוץ ממקרים שאין להם תקנה). אני פוגשת זוגות שעוד רק נישאו, זוגות שעסוקים בגידול הילדים ובפרנסה וכורעים תחת הנטל ומאמינים שהם טעו בבחירתם. גם זוגות שנשואים שנים רבות ומוצאים את עצמם בבית לאחר גידול הילדים, גם הם רואים גירושין כאפשרות. ואני תוהה

ושואלת, מה קורה? איך זוגות שעוד רק התחתנו, איך זוגות שאחראים על גידול ילדים ואושרם, רואים בגירושין אפשרות? כיצד הגענו למצבים כאלה? ישנן כמה סיבות וביניהן:

א. פינוק יתר - הורים שדואגים לילדיהם לכל מה שהם צריכים/רוצים. הילדים לא

פיתחו את שרירי הנפש ולעיתים גם את שרירי

הגוף. כשנישאים, הם מוכרחים להתמודד וההורים לא יוכלו לעשות זאת במקומם.

ב. חלומות מהסרטים על זוגיות שלא קיימת במציאות. כשהחלום נשבר, גם הם נשברים.

ג. ריצוי - מי שמרצה את הוריו, את סביבתו, הוא נחמד לכולם, אך אינו מגלה את אישיותו. כשהוא מתחתן, הוא ממשיך לרצות והפעם גם את אשתו. נוצר מצב של כיבוי עצמי ואפילו דיכאון, מפני שהוא נעשה צל לאשתו ואינו מביא את אישיותו לזוגיות.

ד. מי שלא בנה את אישיותו העצמאית, כתוצאה מהסיבות הנ"ל, או כל סיבה אחרת. מכיוון שבנישואין, יש הכרח שכל אחד מהם יבטא את אישיותו. כדי להביא את עצמו לידי ביטוי, הוא נעשה מרוכז בצרכיו הנפשיים האישיים שלא נתן להם ביטוי.

כך יש זוגות שמגיעים למשבר, כי מחז, נוטים להתגרש, כדי לזכות בחופש המיוחד, להתנהל על פי רצונם האישי, ומאידך, מחויבים לקשר הזוגי. במצב כזה של תקיעות, יש שנשארים נשואים, כי חוששים להתגרש, עקב גודל האחריות והתוצאות הקשות של הגירושין, ויש שמנחמים את עצמם "אולי יהיה בסדר" בהמשך. כך הם "סוחבים" את חייהם בקושי, גם לאחר שנות נישואין רבות. הם

מבקשים עתה קשר זוגי אמיתי שלא ניבנה במהלך חייהם המשותפים. תגובותיהם נעשו מרוב שנים, אוטומטיות שליליות ועתה בגיל כזה, קשה לשנות ולהשתנות. הם מאשימים זא"ז, על החמצת חייהם.

בשלב הזה, הם "ששים אלי גירושין" בידיעת סרק שככה יטב להם ויהיו משוחררים מהעול הרגשי הבלתי נסבל (או מגיעים לייעוץ, לניסיון אחרון לפני גירושין).

אם הם מתגרשים, בסופו של דבר, הם חוזרים לנקודת ההתחלה, של תחילת הנישואין. כיצד? בשלב הראשון לאחר הגירושין, הם נהנים מהחופש להתנהל כרצונם ושואף אחד לא "יושב להם על הראש".

בשלב השני, הם חשים את כאב הילדים, גם הנשואים,

שאלות בפרשה

1. איפה אוכלים את המעשר השני?
2. על איזה הר היו המבוכים?
3. האם צבי כשר לאכילה?
4. האם חסידה כשרה באכילה?
5. מהי שמיטת כספים?
6. כמה שנים עובד עבד עברי?

« פרשת ראה »

שלחו אלינו תשובות באתר ערוץ מאיר לילדים, ואולי תזכו בפרס!

מצאו למה הממונות רמזות מתוך הפרשה

שבת שלום, ילדים. מה שלומכם?

בפרשת "ראה" כתובות ההלכות שקשורות לכשרות. התורה אומרת שיש בעלי חיים שמותר לנו לאכול ויש בעלי חיים שאסורים באכילה. חשבתם פעם למה באמת ה' אוסר לנו לאכול חלק מבעלי החיים? מה זה משנה אם אנחנו אוכלים בשר של פרה או בשר של גמל?

אחת הנקודות החשובות שאנחנו לומדים מהלכות הכשרות היא שעלינו לחשוב על כל מה שאנחנו עושים. חכמינו אמרו: "סוף מעשה במחשבה תחלה". כאשר אנחנו באים לאכול דבר-מה איננו יכולים ישר לחטוף ולאכול, אלא עלינו לשים לב ולבדוק האם המאכל כשר והאם אנחנו יכולים לאכול אותו. רק אחרי שבררנו שהדבר מותר, אנחנו יכולים לאכלו.

בכך אנחנו לומדים לחשוב לפני המעשים שאנחנו עושים, ואז גם במקרים אחרים כבר נהיה רגילים לחשוב ולא לפעול בצורה אקראית. למשל: כאשר מישהו מרגיז אותנו או מפריע לנו, לא נמהר להגיב ולכעוס, אלא נחשוב קצת לפני כן ואולי נבין שאין טעם בכלל לכעוס, או שבכלל לא הבנו נכון את מה שקרה!

כך ההלכות הכשרות וההלכות נוספות עוזרות לנו לעשות מעשים נכונים יותר, אפילו בין אדם לחברו! ישי, ערוץ הילדים

המלצת השבוע

בשבועות הקרובים יחולו ימי הזיכרון של כמה מחכמי ישראל הגדולים, בהם "הבן איש חי" והראי"ה קוק זצ"ל. באתר ערוץ מאיר לילדים תוכלו למצוא תכנים חדשים וישנים על גדולי ישראל הללו ועל אחרים, בהם גם הסדרה 'הבן איש חי' המרתקת והאהובה שעולה בשידור חוזר בשבועות אלה.

- כשאתה עולה לאוטובוס,
דאג תמיד לשבת בספסל האחורי. כך תדע
בוודאות שלא מדברים עליך מאחורי הגב...
- שאלה לאילו בעלי חיים אסור לתת רישיון
נהיגה? תשובה עופות דורסים...
- איך קוראים לדוב תמים? פתי בר...

חידה בפרשה

שותים בו אבל אסור לאכול אותו. מיהו?

הזוכה מפרשת ואתחנן:
חנה כהן!

1

מציירים עם

פרשיה

כתב ואייר: יוסי שחר

רוצים שכולם יראו את הציור שלכם? שלחו אלי למייל: shaharyosi@gmail.com

היסוד החשוב ביותר ביהדות הוא הבחירה החופשית. כל יהודי יכול לבחור אם הוא יקיים את המצוות או לא, אך כאשר הפרשה אומרת לנו שאי בחירה ברצון ה' היא קללה, ובחירה במצוות הוא ברכה, כיון שזה הדבר הנוכח לעשות. שנחמנו!

תמיד צריך לזכר את המחשבה בענין הא-להות, שתהיה ברורה, בלא סיגים של דמיונות כוזבים, של פחדי שוא, של תכונות רעות, של העדרים וחסרונות. וכפי גודל הזיכוכ של יסוד היסודות בתוכיות הנפש, כן תגדל ביותר הפעולה שתפעל הדבקות הא-להית, שברגש ושבהתפעלות הלב, לנהל את כל מהלך החיים באורח ישר. שמונה קבצים א, קו

על סדר היום

הרב שלמה אבינר

כבר בגיל הגן מטפטים לילד שלא חייבים להיות אבא ואמא, שיכולים להיות אבא ואבא, אמא ואמא, הדרך לא רחוקה מתינוק מבחנה כמו בעולם אמיץ מופלא של אלוהים האקסלי.

ב"ה, אנו בני ישראל, מאמינים בני מאמינים, ונתגבר כמו שהתגברנו על תרבות האלילים ועוד תרבויות של רקב, אבל אל לנו להירדם בשמירה ולחשוב שזה יבוא לבד. יש להילחם בפוסטמודרניזם בעזרת הנשק הכי קטלני שיש, והוא השכל. ב"ה, המין האנושי זכה במהפכה הביקורתית, אך אנחנו היינו מאז ומעולם, העם הכי ביקורתי שבעולם, המוח של העולם, ועלינו גם להציל את העולם.

בלי רחמנות! לפוסטמודרניזם יש דין רודף, הרוצח את הטבע, הרוצח את האידיאל, הרוצח של צלם אלוקים שבאדם, את הצד הנשמתי הרוחני המוסרי. עת שלום ועת מלחמה. אנו נלחם וננצח, בעזרת ד' איש מלחמה, ונציל את האהבה ואת האמונה.

וכידוע מי שטבעו מושחת, כותב הרמב"ם בשמונה פרקים פרק ב, טועם את המר מתוק ואת המתוק מר.

אשרינו שקמה מפלגת האם, מפלגת העם, מפלגת נועם, כדי להצילנו וכדי לרוממנו.

הרב שלמה אבינר

"התשובה היותר גדולה, שממלאת את לב הגדולים שבבני האדם, השלמים והצדיקים, היא להיות תמיד עובד עבודת הכלל, להיטיב כפי כחו אל הכלל כולו כפי אשר תשיג ידו, שזוהי עבודת ד' התמימה במובנה האמיתי"
צ"ו אית' שבת

אזכרת יום השנה
(לאביו מר')

הרב אברהם יהושע צוקרמן
צוקר

יום שני ב' באלול התשפ"ב | בשעה 18:00 | במרכז דוידסון
מפגש דבורה אשכנזי

בנושא התשובה

ישיא דברים מחשבות של הרב

- הרב אריאל אודי שליט"א
- הרב חנואל אהרונ שליט"א
- הרב קובי דביר שליט"א
- הרב איתן צוקר שליט"א
- הרב אריעזר גמליאל שליט"א
- תאריך דוד יוני

הנכנסים חושבים לאסוף שיעור סובבניסיון/מכתבים, סיכומי שיעורים גור, המסמכים אצלכם.

נתיב העולה את התפוסה בהרצות ואמא/אבא לספר לרובי

052-4445555@gmail.com
תאריך 13.12

ועלה לפקוד את קברו בהר הזיתים ביום שלישי ב' באלול בשעה 09:00

הזיכור ממנו

המשפחה

דרך ארץ כבר לא קדמה לתורה -

וזאת למה? כי עתה יש זרמים אדירים בעולם, שמוחקים לא רק את התורה אלא גם את הדרך ארץ, כלומר את המוסר הטבעי ואת הבינה הטבעית. שניהם מוחקים, ואין מי קודם למי.

במה דברים אמורים? בפוסטמודרניזם שמרסק את הטבעיות: אין איש, אין אישה, אין אבא, אין אמא, אין יהודי, אין גוי, אין מדינת עם ישראל אלא מדינת אזרחיה, אין צבא עם אלא צבא האזרחים. כל אלה תוצאות מעיוות גדול: אין טוב ואין רע, אין אמת ואין שקר, הכל הבנייה חברתית, הכל מפורק, אולי כן אולי לא, מה שבטוח אולי, הכל מוחק, זו שכרות של ריק, תאוות הלא-כלום, קסם שווא מודרני-מדרוני.

איך הם עושים זאת? בעורמה גדולה ושטיפת מוח, בכל מערכה אפשרית, כמו 1984 של ג'ורג' אורוול, כמו הקרנף של יונסקו, כמו עלייתו הנמנעת של ארתורו אוי לברטולד ברקט, כמו הסופיסטים ביוון העתיקה. כנראה למדו זאת ממרוד, איש ציד, הצד אנשים בפיו.

מפלגת האם - כדי להצילנו וכדי לרוממנו.

כל מפלגה חורטת על דגלה פרט אחד או כמה פרטים של חיינו הלאומיים. אך כדי שהאומה לא תתפורר לרסיסים, יש צורך במשותף המקיף את הכל. כמו הילדים שעלולים להתפלג קשות, לולא האם המאחדת.

לכן צריך מפלגת אם שהיא שורש כל המפלגות, אם הפרטים, ואז הכל מתנהל בנועם.

ומהו המשותף? נשמת ישראל, סגולת ישראל, עם ישראל - איך שיקראו לזה. כולם מאמינים שיש מהות מיוחדת לעמנו, באופן מודע או לא מודע, שאם לא כן, למה לנו כל העמל, כל מסירות הנפש, כל התקוות. גם אם מהות זו קשה להגדרה, כולם מסכימים שהיא קיימת.

יש גוף לאומי ויש נשמה לאומית. אשרינו שזכינו לבניין הארץ, לשיבת ציון, להקמת המדינה, לנצחונות צה"ל ועוד. אך כאמור, יש לגלות את הנשמה הלאומית שלנו. משל לילד קטן שגדל באופן משביע רצון, אך מגיע הזמן לבניינו הפנימי.

ויחד עם זה, יש להילחם נגד גונבי הנשמה, שהם אוחזים בפוסטמודרניזם. זרם זה מרעיל את העולם כולו בספקנות נוראה. אין טוב ואין רע. אין אמת ואין שקר, ובמיוחד אין אבא ואמא. כמובן, הוא מתעטף בכגדים נוצצים, אך הוא חמור יותר מסתם עבירה, כיוון שהוא משחית את הטבע,

למלא את החלל... / יפה

גם כי אֶשֶׁב בְּחֶשֶׁךְ	חֵל גָּדוֹל פָּנִי	בְּזֶה אֶחֶר זָה
ה' אור לי	מְגִדוֹלִים שְׁאֵינִם	נִסְתַּלְקוּ מְאוֹרוֹת
יְקוּבֵא:	מִבֶּשֶׁשׁ לְהִתְמַלֵּא...	נִתְעַמְעַם הָאוֹר!
גָּדְלִי!	אור אִינסוף בְּרוּךְ הוּא	אוֹי לִנִּי,
גָּדְלִי	מִבֶּשֶׁשׁ מְקוֹם -	הַקְּטָנִים הַשְּׂפִילִים
גָּדְלִי	לְמַלֵּא חֵל גָּדוֹל	בְּמִי נִתְּלָה תְּקוּנָתִי
גָּדְלִי	בְּכָלִים גָּדוֹלִים	מִי יִגְעֲנִי
גָּדְלִי	בְּכָלִים קְטָנִים	מִי יִנְחֲמֵנִי
לְהִתְלַבֵּשׁ בָּהֶם		מִי יִדְרִיכֵנִי
		מִי...
		חֶשֶׁךְ עוֹלָמְנִי...